

Lokummet brænder

Lasse smed sig på sengen. Sikke en dag. Han var træt helt ned i tærne, og det dunkede i hovedet. Aftenen før havde det været svært at falde i søvn. Tankerne havde drønet gennem hans hoved. Hvor meget mon 35.000 kr. fyldte, hvis man puttede dem i en sportstaske? Skulle han fortælle Mark om pengene? Eller var det bedst at holde det for sig selv? Mark ville nok undre sig over, hvor den fede mobil kom fra. Og så var der det med Mies mor. Stemningen havde været rigtig trist hjemme hos Lea. Pigerne havde grædt, og alle havde talt med lave stemmer. Først da Lasse kom ud i den friske luft, kunne han trække vejret igen.

Ding dong!

En sms lyste op på mobilens skærm. Han måtte se at få ændret den syge ringetone.

Lokummet brænder, stod der.

Tom brugte kun det udtryk, når der var gået rigtig lort i den. Han havde fået det fra sin morfar, der havde holdt et langt foredrag om gammeldags lokummer. Om at der kunne være rotter der. Og at man tørrede sig med avispapir eller med siderne fra en telefonbog. Lasse forestillede sig et øjeblik, hvordan det ville se ud, hvis der gik ild i en lortespand. Adr! Han ringede til Tom.

– Hvad så? Lasses stemme var hæs. Det måtte være trætheden.

– Vi er på røven. Tom lød alvorlig. – Du bliver nødt til at komme herover nu.

– Ja, ja, rolig!

– Jeg mener det, sagde Tom med fast stemme. – Far har opdaget det med pengene.

– FUCK! Pludselig var Lasse helt vågen. – Jeg kommer. Han sprang straks op fra sengen.

Det klemte i halsen. Som om en hel burger havde sat sig på tværs. Nu skred det hele. Det var noget rigtig lort. Og hvad ville mor og far

sige, hvis de fik noget at vide? De ville sikkert flippe helt ud.

Tom åbnede, da Lasse ringede på. Løftede øjenbrynene, men sagde ikke en lyd. Han gik forrest ind i køkkenet. Lasse fulgte efter. Toms far sad og klimtede på sin guitar. Han nikkede til Lasse.

– Tag en stol! sagde faren kort.

Lasse satte sig ved spisebordet. Der lå stakke af aviser og musikblade over det hele. Kun der, hvor Tom og hans far plejede at spise, var der ryddet.

– Hvad har I to haft gang i? Faren slog en akkord hårdt an. – Jeg kan forstå på det hele, at jeg er blevet 35.000 kroner rigere.

Kinderne brændte pludselig. På en måde følte Lasse, at han var den, der skulle forklare. Det var jo ham, der havde sat gang i det hele. Ham, der havde lokket Tom med. Men ordene blev væk. Hovedet var støvsuget for forklaringer.

Toms far brød tavsheden.

– 35.000 kr. kan man jo altid bruge. Men det undrer mig, hvordan de er havnet på min konto.

Lasse nikkede. Han kunne godt fornemme, at spillet var tabt.

– Hvem af jer kan forklare det?

Stilhed.

– Vi var inde på nettet og spille lidt poker, begyndte Lasse. Toms far satte guitaren fra sig.

– Ja! sagde han.

– Og så var det, vi vandt alle de der penge.

– Jamen, det var da dejligt, smilte Toms far.

– Men hvorfor skulle de ind på min konto?

Lasse kiggede ned i gulvet.

Han kunne godt se, at det var helt skævt, det de havde gjort.

På den anden side var der nok ingen vej tilbage. Sandheden måtte frem.

- Man skal jo være 18 år, forklarede han.
- Og så skal man have et kreditkort.
- Er det lovligt at spille, hvis man låner en andens kort? ville Toms far vide.
- Neej! Det er det jo ikke, svarede Lasse.
- Men vi håbede, du ikke ville opdage det.
- Nåå, sådan! Toms far rystede på hovedet.
- Dreng, fortsatte han så. - Hvad fanden tænker I på? Hvorfor tror I, man skal være over 18, før man må spille på nettet? Fordi fyre på jeres alder har sendt hjernen på ferie. I kan på no time ende i bundløs gæld. Han lød pludselig irriteret. - Denne gang var I heldige. Men havde I tabt mange penge, var det sgu mig, der måtte gå fra hus og hjem.

Ordene blev hængende i luften. Lasse kiggede over på Tom. Han havde siddet tavs på sin stol, mens Lasse prøvede at redde trådene ud.

- Undskyld far, sagde han og så ned i gulvet.

Toms far rejste sig. Køleskabet blev åbnet, og en flaske blev lukket op. Faren bællede det

meste af øllen i sig, inden han satte sig.

- Jeg tror, I forstår alvoren, sagde han. - Og at jeg ikke behøver være nervøs for, at det her gentager sig.

Både Lasse og Tom rystede på hovedet.

- Med hensyn til pengene ... I kan få to ting at vælge imellem. Enten giver vi beløbet til Røde Kors. Eller også køber vi et eller andet, I kan have fælles glæde af.

Lasse trak vejret dybt. Så var pengene ikke helt spildt. Toms far var bare så cool!

- Så synes jeg, vi skal købe en computer, lød det fra Tom.

- En computer? I den retning havde Lasse slet ikke tænkt. Men på en måde var det en god ide.

- Ja, sådan en fed en, man kan lave musik på, sagde Tom begejstret. - Med et ultra fedt grafik kort, så man også kan spille på den.

- Ja, bare I ikke spiller poker på den, så er det fint med mig, smilte Toms far.